

Cauza C-420/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

7 iulie 2023

Instanța de trimitere:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia)

Data deciziei de trimitere:

24 mai 2023

Recurentă:

FAURÉCIA – Assentos de Automóvel, Lda.

Intimată:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Obiectul procedurii principale

FAURÉCIA – ASSENTOS DE AUTOMÓVEL, LDA., recurentă, a declarat recurs în fața Plenului Sala de lo Contencioso-Tributario (Secția de Contencios Fiscal) din cadrul Supremo Tribunal Administrativo (Curtea Administrativă Supremă) împotriva deciziei adoptate de Centro de Arbitragem Administrativa [Centrul de Arbitraj Administrativ (CAAD)] din 3 noiembrie 2020 (denumită în continuare „decizia atacată”), susținând că decizia respectivă este contrară unei alte decizii adoptate de CAAD la 6 octombrie 2020 (denumită în continuare „decizia de bază”), având în vedere că cele două decizii conțin soluții vădit opuse.

Prezenta procedură are ca obiect aprecierea conformității articolului 7 alineatul 2 din Código do Imposto do Selo (Codul privind taxa de timbru, denumit în continuare „CIS”) – care delimitează domeniul de aplicare teritorială al alineatului 1 litera g) al aceluiași articol în ceea ce privește aplicabilitatea scutirii de taxă de timbru (denumită în continuare „TT”) la operațiunile financiare efectuate în cadrul unui contract de *cash pooling* – cu dreptul Uniunii, în special cu principiile nediscriminării și liberei circulații a capitalurilor, stabilite la articolele 18 TFUE, 63 TFUE și 65 alineatul (3) TFUE, care sunt aplicabile în

ordinea juridică internă în temeiul articolului 8 alineatul 4 din Constituția Republicii Portugheze.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii – Articolul 267 TFUE

Întrebarea preliminară

„Sunt conforme cu principiile nediscriminării și liberei circulații a capitalurilor, stabilite la articolele 18 TFUE, 63 TFUE și 65 alineatul (3) TFUE, dispozițiile articolului 7 alineatul 2 din Código do Imposto do Selo (Codul privind taxa de timbru), potrivit căruia sunt scutite de taxa de timbru operațiunile în numerar pe termen scurt efectuate între două entități rezidente în Portugalia sau cele în care împrumutatul este rezident pe teritoriul portughez (iar creditorul este rezident în Uniunea Europeană), dar nu și operațiunile în care împrumutatul (debitorul) este rezident într-un stat membru al Uniunii Europene, iar împrumutătorul (creditorul) este rezident în Portugalia?”

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

Articolele 18 TFUE, 63 TFUE și 65 alineatul (3) TFUE (principiile nediscriminării și liberei circulații a capitalurilor)

Dispoziții naționale invocate

Lei n.º 150/99, de 11 de setembro, que aprova o Código do Imposto do Selo (Legea nr. 150 din 11 septembrie 1999 de aprobare a Codului privind taxa de timbru): în special articolul 7 alineatul 1 litera g) și alineatul 2.

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Recurenta este o societate comercială care își desfășoară activitatea în domeniul fabricării și al comercializării de huse, spume, tapițerii și structuri metalice pentru scaune de autovehicule.
- 2 La data faptelor, recurenta era deținută de societățile Faurécia Investments S.A., cu sediul social în Franța (99,99 %), și Financière Faurécia S.A., cu sediul social în aceeași țară (0,01 %).
- 3 La 23 februarie 2000, Financière Faurécia, S.A. a încheiat cu entitățile din grup „Convention d'Omnium”, care consta într-un acord de *cash pooling* în vederea gestionării numerarului diferitelor entități ale grupului situate în diverse țări.

- 4 La 8 iunie 2009, Financière Faurécia, S.A. a considerat că este necesar să optimizeze acordul de *cash pooling* în vigoare și, în acest scop, a încheiat cu instituția financiară BNP Paribas, S.A. „BNP Paribas Cash Centralisation Agreement”, în vederea furnizării unui serviciu de centralizare a gestiunii numerarului grupului, prin care se urmărea echilibrarea soldurilor diferitelor conturi.
- 5 Recurenta a aderat la acest acord de *cash pooling* al grupului la 20 iulie 2010 prin intermediul „Bulletin d'Adhésion”.
- 6 La 30 decembrie 2010, recurenta, Financière Faurécia, SA, și Faurécia Investments, S.A. au încheiat un contract de subrogație/cesiune de creanță în temeiul căruia Faurécia Investments, S.A. și recurenta au încheiat un nou contract de împrumut cu efecte de la 1 ianuarie 2011. Potrivit acestui contract, recurenta are calitatea de împrumutător, iar Faurécia Investments SA are calitatea de împrumutat: prima i-a acordat celei din urmă un împrumut sub forma unui credit reînnoibil pe un an, în valoare maximă de 65 000 000 de euro, cu o rată medie a dobânzii egală cu Euribor la o lună, rotunjită la 1/16 din 1 %, majorată cu 0,5 % pe an și acumulată la finalul fiecărei luni pe baza utilizării lunare a creditului.
- 7 Contractul respectiv a fost modificat și completat ulterior de mai multe ori, în special în vederea prelungirii succesive a duratei sale și a modificării valorii maxime a împrumutului.
- 8 Conform clauzelor contractuale, excedentele de numerar generate de diferitele entități ale grupului trebuiau să fie transferate în contul recurentei, care, la rândul său, le transfera unei alte societăți (denumită în continuare „B”), care gestiona titlurile de participare ale grupului și desfășura activități financiare și care le primea și le utiliza în Franța.
- 9 La rândul lor, excedentele de numerar ale B erau disponibile pentru a fi utilizate în scopul de a satisface nevoile de finanțare ale altor întreprinderi din grup.
- 10 Rambursarea fondurilor acordate de recurentă depindea de nevoile sale de numerar, în conformitate cu un *plafon* autorizat în prealabil.
- 11 În schimbul utilizării acestor excedente de numerar, recurenta percepea o dobândă lunară de la B și emitea o factură lunară pentru suma respectivă, pe care o înregistra în contul împrumutului.
- 12 Cu toate acestea, întrucât fondurile pe care recurenta le furniza în temeiul contractului de gestionare centralizată a numerarului erau mai mari decât cele pe care le primea de la B, această diferență avea caracterul unui credit acordat de prima celei de a doua, cu alte cuvinte, constituia o finanțare acordată societății B și utilizată de aceasta, în special pentru finanțarea ulterioară a altor entități din grup, în vederea optimizării gestionării numerarului grupului economic.

- 13 Recurenta a făcut obiectul a patru inspecții generale referitoare la exercițiile financiare 2014, 2015, 2016 și 2017, care au dat naștere unor decizii de impunere privind TT stabilită suplimentar. Pentru a evita inspecții ulterioare, recurenta a depus mai multe acte de autoevaluare pentru exercițiul financiar 2018 și, la 19 decembrie 2019, a formulat o contestație administrativă împotriva actelor de autoevaluare emise.
- 14 La 19 martie 2020, contestația administrativă a fost respinsă.
- 15 Administrația fiscală (denumită în continuare „AF”) a considerat că, în conformitate cu articolul 7 alineatul 2 din CIS, operațiunile respective nu puteau beneficia de scutirea prevăzută la articolul 7 alineatul 1 litera g) din codul menționat, deoarece creditorul (recurenta) are sediul social pe teritoriul național.
- 16 La 29 mai 2020, recurenta a introdus o acțiune în fața unui tribunal arbitral, care a dat naștere prezentei proceduri.
- 17 Faptele care stau la baza deciziei atacate și a deciziei de bază par a fi identice și nu există nicio dovadă a unei modificări legislative intervenite între data adoptării deciziei de bază și cea a adoptării deciziei atacate.
- 18 Cu toate acestea, în decizia atacată, Tribunal Arbitral em Matéria Tributária (Tribunalul Arbitral în Materie Fiscală) a considerat că articolul 7 alineatul 2 din CIS, care limitează aplicarea scutirii prevăzute la articolul 7 alineatul 1 litera g) din acest cod la cazurile în care creditorul are sediul social în Uniunea Europeană, nu încalcă libera circulație a capitalurilor, deoarece normele referitoare la TT se aplică în mod nediferențiat tuturor operațiunilor economice prevăzute de lege.
- 19 Pe de altă parte, în decizia de bază, Tribunalul Arbitral em Matéria Tributária (Tribunalul Arbitral în Materie Fiscală) a apreciat că excluderea de la aplicarea scutirii prevăzute la articolul 7 alineatul 2 din CIS în cazurile în care împrumutatul (debitorul) este rezident în Uniunea Europeană, iar împrumutătorul (creditorul) este rezident în Portugalia constituie o restricție privind circulația capitalurilor în sensul articolului 63 alineatul (1) TFUE.
- 20 Recurenta solicită anularea deciziei atacate și înlocuirea acesteia cu o decizie care să pună în aplicare soluția adoptată în decizia de bază, deoarece decizia atacată este afectată de o eroare de drept care rezultă dintr-o interpretare și o aplicare greșită a legislației.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 21 Recurenta susține că contractul de cesiune de creanță este relevant în sensul TT numai atunci când are ca rezultat un transfer (imediat) de fonduri, însă nu și atunci când acesta reflectă doar asumarea unui angajament de a pune la dispoziție fonduri la un moment viitor care urmează să fie stabilit, cu alte cuvinte, în cazul operațiunilor de creditare, obligația fiscală (și anume faptul generator) ia naștere

doar atunci când se execută operațiunile respective. Aceste operațiuni sunt executate numai atunci când se utilizează creditul, iar nu atunci când se semnează contractul, astfel încât faptul generator relevant este reprezentat de utilizarea creditului (nu de simpla acordare a acestuia), care constituie manifestarea efectivă a capacității de plată.

- 22 Recurenta consideră că faptul generator intervine în momentul „utilizării” efective și că în acest moment specific trebuie să fie îndeplinite celelalte cerințe de care este condiționată aplicarea taxei, precum teritoriul pe care se realizează operațiunile în cauză.
- 23 În acest sens, „fondurile sunt utilizate în locul în care utilizatorul primește capitalul împrumutat, cu alte cuvinte, în locul în care împrumutătorul îndeplinește obligația de a preda capitalul împrumutatului”.
- 24 Întrucât este necesar ca fondurile să fie utilizate pe teritoriul național, recurenta apreciază că această situație se regăsește în prezenta cauză, deoarece capitalul este primit într-un cont bancar sau într-un alt loc convenit de părți, pe teritoriul portughez, astfel încât se poate considera că faptul generator s-a produs pe teritoriul național.
- 25 În consecință, recurenta consideră incorectă interpretarea adoptată de AF cu ocazia emiterii deciziilor de impunere aferente anilor anteriori (2014 și 2015), potrivit căreia orice operațiune de credit în care una dintre părți are domiciliul pe teritoriul portughez este supusă TT, indiferent dacă este vorba de împrumutător sau de împrumutat.
- 26 La rândul său, AF susține că, în cazul în care una dintre părțile participante nu are sediul social pe teritoriul național, scutirile prevăzute la literele g) și h) [ale articolului 7 alineatul 1 din CIS] se aplică numai dacă creditorul are sediul social sau adresa efectivă într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-un alt stat cu care Portugalia a încheiat o convenție de evitare a dublei impunerii a veniturilor și a capitalurilor (această scutire, referitoare la domiciliul creditorului, se aplică numai în cazul în care debitorul are sediul social pe teritoriul național, deoarece, în caz contrar, nu există niciun element de legătură care să permită localizarea operațiunii pe teritoriul național).
- 27 Având în vedere direcția fluxurilor financiare dintre recurentă și B, trebuie subliniat faptul că creditorul este recurenta, aceasta fiind entitatea care acordă creditul, al cărei sediu social se află pe teritoriul național, astfel încât, în conformitate cu articolul 7 alineatul 2 din CIS, nu se aplică scutirile prevăzute la articolul 7 alineatul 1 literele g) și h) din CIS.
- 28 Cu toate acestea, AF subliniază că, deși în prima parte a articolului 7 alineatul 2 din CIS, legiuitorul pare să fi intenționat să limiteze domeniul de aplicare al scutirii prevăzute la alineatul 1 litera g) la operațiunile financiare efectuate cu intervenția societăților rezidente, prin excluderea operațiunilor financiare în care oricare dintre părțile participante – creditor sau debitor – nu are sediul social sau

adresa efectivă pe teritoriul portughez, această intenție nu a fost în cele din urmă pe deplin concretizată, deoarece, întrucât această opțiune ar conduce la un tratament discriminatoriu al societăților nerezidente, care ar putea fi pus în discuție atât în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cât și în contextul convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate de Portugalia, legiuitorul a prevăzut posibilitatea ca scutirea să rămână aplicabilă în cazul în care creditorul are sediul social sau adresa efectivă într-un alt stat membru al Uniunii sau într-un stat cu care s-a încheiat o convenție de evitare a dublei impunerii a veniturilor și a capitalurilor, cu excepția cazului în care operațiunile financiare sunt efectuate prin intermediul unor instituții de credit sau societăți financiare cu sediul social în străinătate sau prin intermediul unor filiale sau sucursale din străinătate ale unor instituții de credit sau societăți financiare cu sediul social pe teritoriul național.

- 29 Astfel, sunt excluse de la beneficiul scutirii prevăzute la articolul 7 alineatul 1 litera g) din CIS operațiunile financiare care constituie un transfer de solduri excedentare din contul bancar al recurenteii în contul centralizator, dar pot beneficia de scutirea respectivă operațiunile care presupun utilizarea fondurilor transferate din contul centralizator în contul bancar individual al recurenteii, cu condiția să fie îndeplinite cerințele privind termenul și scopul prevăzute de dispoziția menționată.
- 30 Nu se contestă faptul că contractul în cauză prevede, în orice caz, reînnoirea automată a acestuia pentru perioade de un an, cu excepția cazului în care părțile trimit o notificare în sens contrar, și că, întrucât perioada de valabilitate a acestuia a fost prelungită succesiv, este vorba despre un credit acordat pentru o perioadă nedeterminată sau determinabilă, astfel încât, având în vedere că condițiile de scutire sunt cumulative, după cum a prevăzut legiuitorul, se poate concluziona de la bun început că nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a scutirii prevăzute la articolul 7 alineatul 1 litera h) din CIS.
- 31 Prin urmare, AF concluzionează că deciziile de impunere în litigiu nu sunt afectate de nelegalitate nici ca urmare a unei interpretări eronate a legislației, nici pentru vreun alt motiv.
- 32 Recurenta susține că trebuie să prevaleze interpretarea adoptată în decizia de bază, potrivit căreia excluderea de la aplicarea scutirii prevăzute la articolul 7 alineatul 1 litera g) din CIS, care este prevăzută la alineatul 2 al aceluiași articol pentru situațiile în care debitorul (împrumutatul) nu are sediul social sau adresa efectivă în Portugalia, ci într-un stat membru al Uniunii Europene, constituie o restricție nejustificată privind libera circulație a capitalurilor consacrată la articolul 63 TFUE, și, prin urmare, în conformitate cu articolul 8 alineatul 4 din Constituția Republicii Portugheze, nu poate fi aplicată.
- 33 În opinia recurenteii, aplicarea alineatului 2 menționat conduce la o restricție privind circulația capitalurilor, deoarece privează rezidenții unui stat membru de

posibilitatea de a beneficia de o scutire fiscală, restricție care rezultă în mod evident din următoarele împrejurări:

- Împrumutător din Portugalia + împrumutat din Uniunea Europeană = nu este scutit în temeiul articolului 7 alineatul 2 din CIS
 - Împrumutător din Uniunea Europeană + împrumutat din Portugalia = scutit în temeiul articolului 7 alineatul 1 litera g) și alineatul 2 din CIS
 - Împrumutător din Portugalia + împrumutat din Portugalia = scutit în temeiul articolului 7 alineatul 1 litera g) din CIS
- 34 Cu alte cuvinte, o entitate rezidentă în Uniunea Europeană care încheie (în calitate de debitor) un contract de împrumut cu o entitate portugheză este privată de posibilitatea de a beneficia de scutire, fiind nevoită să plătească o taxă la care nu este supus un debitor rezident în Portugalia care încheie un contract de împrumut cu o entitate rezidentă în Uniunea Europeană sau cu o entitate rezidentă în Portugalia, astfel încât sunt evidente diferența de tratament și restricția privind circulația capitalurilor.
- 35 Nu este vorba despre o restricție autorizată în temeiul articolului 65 TFUE, deoarece trebuie să se considere că cele două situații sunt comparabile și că nu există niciun motiv de interes general sau de interes public care să justifice o astfel de discriminare.
- 36 Procurorul general adjunct consideră că trebuie admisă teza recurenței, deoarece, așa cum susține aceasta, norma prevăzută la articolul 7 alineatul 2 din CIS este discriminatorie și constituie o restricție nejustificată privind libera circulație a capitalurilor consacrată la articolul 63 TFUE.

Prezentare pe scurt a motivelor cererii de decizie preliminară

- 37 În prezenta cauză, se ridică problema dacă norma prevăzută la articolul 7 alineatul 2 din CIS, potrivit căreia sunt scutite de TT operațiunile cu numerar pe termen scurt efectuate între două entități rezidente în Portugalia sau cele în care împrumutatul are reședința pe teritoriul portughez (iar creditorul este rezident în Uniunea Europeană), însă nu și operațiunile în care împrumutatul (debitorul) este rezident într-un stat membru al Uniunii Europene, iar împrumutătorul (creditorul) este rezident în Portugalia, este conformă cu principiile nediscriminării și liberei circulații a capitalurilor prevăzute la articolele 18 TFUE, 63 TFUE și 65 alineatul (3) TFUE, care sunt aplicabile în ordinea juridică internă în temeiul articolului 8 alineatul 4 din Constituția Republicii Portugheze.
- 38 Articolul 7 alineatul 1 litera g) din CIS, în versiunea în vigoare în anul 2017, prevedea scutirea de TT pentru „operațiunile financiare, inclusiv dobânzile acumulate, cu o durată mai mică de un an, cu condiția ca acestea să aibă ca unic

scop acoperirea unor deficite de numerar [...], efectuate în beneficiul unei societăți cu care se menține un raport de control sau de grup”.

- 39 Articolul 7 alineatul 2 din CIS limitează însă domeniul de aplicare al scutirii respective, stabilind că dispozițiile literei g) „nu sunt aplicabile în cazul în care una dintre părți nu are sediul social sau adresa efectivă pe teritoriul național”.
- 40 Legea stabilește totuși o excepție de la excluderea scutirii respective „în cazul în care creditorul are sediul social sau adresa efectivă într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Portugalia a încheiat o convenție de evitare a dublei impuneri a veniturilor și a capitalurilor, situație în care scutirea este aplicabilă” și dacă nu s-au efectuat anterior operațiuni de finanțare cu instituții de credit sau societăți financiare cu sediul social în străinătate sau cu filiale sau sucursale din străinătate ale unor instituții de credit sau societăți financiare cu sediul social pe teritoriul național.
- 41 După cum se arată în deciziile contradictorii adoptate în cadrul procedurilor respective, unul dintre participanții la operațiunea de *cash pooling* nu avea sediul social sau adresa efectivă pe teritoriul național, ci în Franța, astfel încât, în conformitate cu articolul 7 alineatul 2 din CIS, aplicarea scutirii ar fi în principiu exclusă, iar operațiunea ar fi supusă plății TT.
- 42 Pe de altă parte, nu sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea excepției de la excluderea scutirii, deoarece articolul 7 alineatul 2 prevede că dreptul la scutire subzistă numai în cazul în care creditorul are sediul social sau adresa efectivă într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Portugalia a încheiat o convenție de evitare a dublei impuneri a veniturilor și a capitalurilor, situație care nu se regăsește în prezenta cauză, având în vedere că recurenta are sediul social în Portugalia.
- 43 În lumina reglementării menționate, nu există nicio scutire de TT în cazurile de *cash pooling* în care creditorul are sediul social sau adresa efectivă în Portugalia, iar debitorul are reședința într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Portugalia a încheiat o convenție de evitare a dublei impuneri.
- 44 În acest punct, se ridică problema conformității dreptului național cu dreptul Uniunii Europene, menționată anterior.
- 45 În decizia de bază, s-a considerat că jurisprudența Curții permitea să se dea un răspuns clar la chestiunile de drept al Uniunii ridicate, în sensul că articolul 7 alineatul 2 din CIS este incompatibil cu dreptul Uniunii, fără a fi necesară formularea unei cereri de decizie preliminară în temeiul articolului 267 TFUE. În schimb, în decizia atacată, deși s-a considerat de asemenea că nu este necesară formularea unei cereri de decizie preliminară, s-a adoptat soluția contrară.
- 46 Decizia de bază a făcut trimitere la Hotărârea Curții din 14 octombrie 1999 pronunțată în cauza C-439/97, Sandoz GmbH, rezumând astfel jurisprudența care a rezultat din aceasta:

- interdicția prevăzută la articolul 63 alineatul (1) TFUE (ex-articolul 73b alineatul (1) TCE și ex-articolul 56 TCE) vizează toate restricțiile privind circulația capitalurilor între statele membre, precum și între statele membre și țările terțe (punctul 18);
 - o reglementare care privează rezidenții unui stat membru de posibilitatea de a beneficia de o eventuală scutire de taxă aplicabilă contractelor de împrumut încheiate în afara teritoriului național constituie o măsură de natură să îi descurajeze pe aceștia să încheie contracte de împrumut cu persoane stabilite în alte state membre (punctul 19 din hotărârea menționată, care citează Hotărârea Curții din 14 noiembrie 1995, pronunțată în cauza C-484/93, Svensson și Gustavsson, EU:C:1995:379, punctul 10);
 - din considerațiile anterioare rezultă că o astfel de reglementare constituie o restricție privind circulația capitalurilor în sensul articolului 63 alineatul (1) TFUE (ex-articolul 73b TCE și ex-articolul 56 TCE) (punctul 20).
- 47 În decizia de bază s-a concluzionat că tocmai în această situație este exclusă aplicarea scutirii prevăzute la articolul 7 alineatul 1 litera g) din CIS. În lumina acestei reglementări, rezidenții unui stat membru (în speță, Franța) sunt privați de posibilitatea de a beneficia de o eventuală scutire de taxă care ar putea fi aplicabilă împrumuturilor contractate în afara teritoriului lor național. Potrivit deciziei de bază, această concluzie nu este influențată de faptul că persoana impozabilă este creditorul (recurenta) sau debitorul.
- 48 Or, faptul că persoana impozabilă este creditorul (recurenta), iar nu debitorul (al cărui sediu social se află în Franța) a fost decisiv pentru adoptarea soluției contrare în decizia atacată.
- 49 În decizia atacată se stabilește că normele privind TT în discuție nu prevăd un tratament fiscal diferit pentru persoanele impozabile (creditori, împrumutători) rezidente în Portugalia în funcție de naționalitatea sau de reședința debitorilor lor. În oricare dintre cazuri, creditorului rezident i se aplică taxa prevăzută la punctul 17.1.4., iar împrumutaților unui creditor sau împrumutător rezident pe teritoriul național nu li se aplică un tratament diferit pentru că sunt titulari ai interesului economic în calitatea lor de utilizatori ai creditului acordat, în funcție de naționalitatea sau de reședința lor concretă. În ambele situații, în cazul în care creditorul impozabil se află în situație de neplată, împrumutații pot fi acționați în justiție prin mecanismul substituției fiscale improprii (*substituição fiscal imprópria*). De asemenea, dacă aleg să încheie contracte de împrumut cu creditori care au sediul social într-un alt stat membru al Uniunii Europene, debitorii rezidenți în Portugalia nu sunt supuși unei sarcini fiscale mai mari în materie de TT, care să îi împiedice sau să îi descurajeze să încheie astfel de contracte. Cu alte cuvinte, debitorii rezidenți în Portugalia nu sunt penalizați în niciun moment pentru simplul fapt că încheie un contract de împrumut cu un creditor nerezident, mai degrabă decât cu unul rezident. În decizia atacată se subliniază în plus că, în cazul contractelor de *cash pooling*, TT este percepută direct de la creditori, iar nu

de la debitori, că cele două părți nu se află într-o situație comparabilă în mod obiectiv și că nu este oportun să se aplice norme identice la situații diferite sau norme diferite la situații identice.

- 50 Având în vedere particularitatea prezentei cauze, care a generat îndoieli cu privire la interpretarea dreptului Uniunii și care a condus la adoptarea unor abordări opuse, se consideră că este necesar ca Curtea de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe în mod direct cu privire la întrebarea preliminară adresată.

DOCUMENT DE LUCRU